

Društvo za povzdigo perutnistva ali umnega izrejevanja pernate živadi osnovalo se je v Gradcu. To omenimo zato, da bi se naši slovenski kmeti začeli bolj zanimati za imenitno reč. Drugače jih bodo tudi tukaj Nemci prekosili!

Sejmovi na Štajerskem. 2. marca sv. Florijan na Laznici, Vransko; 3. marca Rače (konjski sejem), Lučane, Maribor (goveji in konjski sejem) Oplotnica; 6. marca sv. Peter pod sv. goro; 8. Pilštanj.

Sejmovi na Koroškem. 4. marca Gmind; 6. marca Špital; 12. marca Labod.

Dopisi.

Iz Ptuja. (Vinski sejem) slovesno počel bil je s povzetju prav primernim govorom, v kojim je g. dr. Strafela naglašal, da je glavna namera podvzetnikom pre bila: „s tem vinskim sejmom posebno tudi kmetškemu ljudstvu, ki ga je lanskega leta Bog tak obilno blagoslovil, podati roko pomočnice, da bi zamoglo za one svoje pridelke tudi kake groše dobiti, in tako po možnosti ogniti se brezsrčnim odernhom“ Res je namera: seznaniti kupce s posestniki nepokvarjenih vin, izpodrinoti židovske in krščene „popravljače“ božjega dara, in odstraniti sitne mešetarje, ki se vedno drzneje in nesramljiveje vtičejo med kupce in prodajalce, vse hvalevredna. Ta namera pa se na „prvem maloštajarskem vinskem sejmu“, tako so namreč dotični Ptujčani svojo podvzetje krstili, da na kratko rečem — nije dosegla. Premalo se je stvar razglasila in kam prenaglila. Le redko kateri kmet, imajoči dobro kapljico, je o tem „južnoštajarskem sejmu“ na tenko kaj zvedel in zato se ga tudi nije mogel udeležiti. V „Slov. Narodu“ bilo se je o njem še le 9. v „Gospodarju“ pa 13. t. m. par besed črhnilo. Kaj takega se mora začasno, na tenko in jasno razglasiti in razložiti. Zato se tudi kmeti, razve nekih iz ptujškega okraja, pored najbolj volje, niso mogli udeležiti tega južnoštajarskega vinskega sejma, ampak skoro samo Ptujčani in med njimi razumevaj le one, kateri bi ali za svoje kapljice silno željni groš dobili, ali pa napolnjene in naphane kleturine radi malo poizpraznili. Z največimi steklenicami pokazal se je bogati žganjar Kaiser. Čul sem dva stara Haložana pogovarjati se, da se cela reč le zato tak na jagmo delala, ker bi nekteri Ptujčani svoja vina radi kakor najhitreje drago prodali, pa od kmetov, ki so v stiskah, po prav nizkeje ceni kupovali, njim s penezi „vunpomagali“ in si kleti „za dobroto“ zopet napolnjevati. Dali sta pravo pogodila, kdo si ga ve? Tudi par Mariborčanov udeležilo se je južnoštajarskega sejma ali očitvidno le zato, da bi, imajoči zares izvrstne kapljice, Ptujčanom brce delili. Cena lanskega vina, starega je bilo malo videti, bila je za zdajšnji

čas večjidel prenapeta. Tako zahteval je bogatin —egg za lanske haložko 17—20 fl. za hektoliter t. j. 95—112 fl. za štrtinjak. (To se reče kupce za vselej zastrašiti in jih še bolj na Ogersko tiščati, ker se vina v Požunu hektoliter po 5—6 fl. v Tofalvi 5—6 fl. Vršacu rudeče po 6—9 fl. in Tokajsko po 15—16 fl. zdobi, kolikor le kdo boče. Ured.)

Koliko se je na tem „južnoštajarskem“, prav za prav le samo ptujčanskem, sejmu vina razprodalo, nemorem zanesljivo povedati. Če govorica: „Ptujčani se kaj radi malo pobahajo“, laže, tedaj bo se na železnici nekoliko tednov vse trlo, in druga ničesar ne vozilo, nego samo njihovo vino. Meni pa se je pravih kupcev pač šmentano malo zdelo. Tujci so namreč svoja imena zapisovali v nalašč za to priliko pripravljeno knjigo. Iz teiste je razvidno, da je vsega 47 mož na „južnoštajarski“ vinski sejem prišlo. Gg. Kaiser in Wegschaidler trdita sicer na nekem posebno tiskanem listku, da še toliko različnega vina prej nikdar na izbor nije bilo. Ta pa se mi zdi uže le malo preveč kosmata; kajti 340 flašk pač le nije taka strašanska množina, da še bi svet kaj takega nikdar (in noch nie gebotener Auswahl) ne videl. Na zadnje še eno. V ponudnem katalogu, še le po sejmu iz tukajšnje židovske tiskarnice izišlem, vse mrgoli barbarskih pokvek v pravopisu slovenskih imen. Kdor izmed mestjanov je zaljubljen v svoj —egg, —igg, —agg, —itsch, —schitsch, —tschitsch, bodi mu. S polnim pravom sme pa se zahtevati, da se lepa in poštena imena slovenskih občin, vinskih gor in njih posestnikov ne grdiyo na tako svojevollen in oduren način, kakor se v tem imeniku nahaja. Tiči v tem namera ali pa magariško neznanje? Nadejajmo se, da bode se drugi južnoštajarski vinski sejem, kojemu želimo prav dober uspeh, tudi v tem obziru, kakor treba, popravi.

Iz Ljutomera. (Poziv.) Opozorujem vse naše gospodarje, da naj se potrudijo priti v sredo dne 12. marca zaran ob 9. uri k občnej skupščini kmetovalcev pri g. Vaupotiču v Ljutomeru. Boče namreč posvetovanje zavoljo povzdige goveje živine našega okraja. Že lanskega leta smo imeli priliko, videti lepo govejo živino pri razstavi 16. sept. Najlepša živinčeta so imeli Ljutomerčani in Verženci; uzrok temu je, posebno v Ljutomeru, da so si že pred 10 leti priskrbeli plemenitnejših bikov. Dobro torej bode, če si občine, katere imajo bar travnike in njive za seno in krmo, priskrbijo za svoje krave dobrih bikov. Takšen bik ne zgubi svoje cene; če ni več za rabo, proda se mesarju in kupi se za ta denar drugi. Saj vsak zna, da so za nas prišli taki časove, kjer naša pšenica in tudi drugo zrnje nič ne velja in tudi ni pričakovati, da bi bilo kmalu drugače; kajti zamorske dožele, n. pr. Amerika, pošiljajo k nam v Evropo po nižejšji ceni, kakor nas doma stane; mi torej ne moremo z Amerikanci konkurirati (tekmovati) gledé žita. Pri nas ima zdaj zraven konj samo

goveja živina še ceno; in vsak gospodar si le ž njo more pomagati. — Bode torej za naš okraj najboljše popustiti nekoliko od zrnoreje in gledati več na živinorejo, ker nam ta pri sedajnih časih več haska nese. Poglejmo! gospodar, pridelaj, če dobro gre, na en plug 12 drevenk pšenice, drevenko prodaš po 3 gld. ali 3 gld. 50 kr., torej si dobil 36 ali 42 gld. Nasejaj deteljice in repe burgundke za svojo kravo in bodeš jo redil s to krmo celo leto, in imaš od nje gnoja, mleka, masla, in če jo naposled izkrmiš, prodaš jo za 60—80 fl. Kje si več pridelal? Se ve da ne smejo, kakor se tu pa tam dogaja, naše gospodinjke krav krmiti samo le s slamo! Pri omenjeni skupščini bode tudi g. dr. Klingan dež. živinozdravnik nekaj razlagal konjerecem tukajšnjega okraja, naj torej blagovolijo obilno udeležiti se. Vrli gospodar išče sam prilike, kjer bi nekaj slišal in se naučil. — Imamo takih marljivih in pridnih gospodarjev veliko v našem okraju; to pripoznava kmet. družba v Gradeu in je že veliko izmed jih odlikovala. Tudi letos je pripoznala častne diplome g. Ant. Bežanu in J. Nemcu v Šalencih, Iv. Fricu na Kamenščaku in Iv. Vargazonu v Pristavi. — To naj bo drugim v spodbudo!

Od sv. Ilja v Slov. goricah. (Novega župnika) smo dobili č. g. Antona Merčnika, dose danjega provizorja. Smemo reči, da se Jih vsa fara veseli in si čestita, da je dobila takega dušnega pastirja. Splošna ova radost pokazala se je pa tudi javno 16. febr., ko so čestiti gospod bili v novo službo slovesno vpeljeni. Na predvečer bil je farovž krasno razsvitljen, pred njim svirala je prijetna godba, na bližnjem holmu gorel močan kres, po zraku švigale so umetno napravljene rakete, iz zvonika se glasilo jasno triančenje, zmes so pa možnarji pokali, da se je mogočno razlegalo po hribih in dolinah veselo št. Iljske fare. V nedeljo ob 1/2 10. uri bil je lep spreved iz farovža v cerkev; šolska mladež z učiteljem, belo oblečene device, izmed katerih ste dve podale dva šopka krasnih cvetlic, enega č. g. dekanu, enega pa novemu pastirju, potem ogromna množica pobožnih farmanov spremljali so med zvonjenjem zvonov, sviranjem godbe in pokanjem možnarjev svojega župnika v hišo božjo. Tukaj so njih potem č. g. Jareninski dekan „inštalirali“ in farmanom v krepke besedi priporočili. Zatem bila je slovesna sv. meša! Novi naš pastir še so mlad gospod, krepke in trdne postave, blagega, mirnega srca in torej upamo, da bodo mnoga leta pri nas delali v vinogradu Gospodovem zdravi, veseli in zadovoljni. Bog nam Jih ohrani!

Iz Središča. (Stekel pes) je uže meseca januarja t. l. ugriznil 5letno deklico srenjskega beriča g. H. Ranil jo je v obrazi. Starši izvejo za nekega vračnika ali prav za prav mazača na Hrvatskem, ki je na glasi bil, da pre zna steklino vračiti. Pošljejo po njega. Mazač pride, ostane nekatere dni tukaj in deklico zdravi, potem pa po-

bere plačo in jo pobriše nazaj na Hrvatsko. Deklici res zaceli rana na lici pa kaj se zgodi? Dne 14. febr. na večer začne se ona po vsem telesu strašno tresti in tudi v glavi se njej meša. Bolečine prihajajo čedalje hujše, dokler v strašnih mukah revica, k postelji privezana, ne umerje 16. febr. t. l.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Nezadovoljnost in neka obupnost se ljudi poprijema čedalje bolj. Kdor misli, da od državnega zbora v obče kake polajžbe pričakujemo, ta se moti. Od sedanjega državnega zbora ne pričakujemo ničesar drugega, nego večjih dač in zmešnjav, čem dalje bo zboroval. Tako razpravlja uravnavo zemljiškega davka uže 10 let, potrošilo se je 22 milijonov fl. in sedaj so poslanci sklenoli, da se ima vsa reč komaj drugo leto dokončati. Ministri so sprevideli, da bi treba bilo varčneje gospodariti in sklenoti, naj bi udje okrajnih šolskih svetov zapstoj poslovali; poslanci pa so vsakemu odmerili 1 fl. odškodnine in 1 fl. 50 kr. za popotnico na den, če ima 8 kilometrov daleč do sedeža okrajnemu šolskemu svetu. Zastran legaliziranja pa ostane zopet vse pri starem t. j. ljudje bodo imeli dose danjih velikih stroškov pri brisanji ali vknjiževanju dolgov na svoja posestva. Štaterski poslanec Čok je ministre vprašal, zakaj mora naše avstrijsko blago visoko in sitno colnino plačevati pri vvažanju v Bosno in Hercegovino, med tem ko se angleško blago iz Mitrovice celo svobodno vvaž? — Dunajski učitelji so podobne križanega Zveličarja iztrebili iz šol in okrajni šolski svet je zavrgel ponudbo kardinala in nadškofa Kučerja, ki je šolam ponudil novih razpel! Liberalni gospodje, podšuntani od judovsko-liberalnih časuikov, zagovarjajo svojo breco s tem, ker je med tem 900 katoliško-kristijanskimi učenci tudi 40 židovskih paglavcev, ki bi se utegnili spodtikati nad podobo — Križanega! V Pragi so med nemškimi dijaki zasledili prusačko izdajalstvo. — V Toplicah so začeli žilo tople vode izkapat, da bi jo z obzidjem potem ohranili. — V Trstu je morje valove pognalo v mesto, da je mnogo hiš poplavilo. — Dalmatincem se je obečalo, da se bo italijanski jezik po šolah in uradih umaknil slovanskemu! Obečanje še sedaj čaka na mož besedo! Magjarsko pleme kar besni in tirja sedaj še bolj ostro pomagjarovanje vseh Slovkov, Slovencev, Srbov in Rumunov. Bo pa težko kaj zdalo: deželam so dače pozvišali za 30 milijonov, zmanjka jim na leto po 20 milijonov, potroške so potisnili do 240 milijonov, od katerih pa gre 96 milijonov v tuje židovske roke kot činž za dolgove, drugo pa za honvede in železnice, le 40 milijonov pripada upravi, sodnijam, šolam in sploh hasnovitim napravam. Rumune, ki so pri cesarju ugovarjali zoper pomagjarjenje rumunskih šol, so rojaki v Sibiriju slovesno sprejeli in jim na čast baklado